

ENTREVISTA
AMB**Alexandre Rossell**

CANDIDAT A LES PRIMÀRIES DEL PS

“Molta gent diu que aquest procés és una comèdia però no és cert”

EL RIVAL DE PERE LÓPEZ EN LES PRIMÀRIES SOCIALDEMÒCRATES POSA EN VALOR EL FET QUE SIGUIN UNS COMICIS OBERTS, MALGRAT ELS POBRES RESULTATS DEL CENS DE SIMPATITZANTS

JORDI SALAZAR
Escaldes-Engordany

Escaldenc de 56 anys i militant del PS des del 2003, Alexandre Rossell s'enfrontarà dissabte vinent a Pere López en les primeres eleccions primàries obertes a tota la ciutadania. La seva candidatura vol donar veu al militant de base, amb un programa que té les preocupacions sobre la situació social i laboral del país com a eix central.

Quina valoració fa d'aquest procés de primàries?

Crec que en conjunt és molt positiu el fet que siguin unes primàries obertes als no militants i a persones que no tinguin la nacionalitat. Però parlant amb diverses persones he pogut veure que hi ha un sentiment ambivalent amb relació a aquest procés. D'una banda, no s'acaba d'entendre, m'imagino que perquè és el primer cop que es fan unes eleccions d'aquest tipus, però al mateix temps he vist que la gent té ganes que a Andorra es comencin a moure les coses.

Al cens de no-militants s'hi van inscriure vuitanta persones, però tan sols set van demanar l'adscripció al partit. Com veu aquesta xifra?

A mi personalment m'hauria agradat que fossin més de vuitanta. Però això no ha d'invalidar en cap sentit el procés, que en si mateix ha estat positiu. Al cap i a la fi, el candidat serà escollit per vot popular, no per la cúpula d'un partit, ni per un cacic ni per un banc.

Quin hauria estat per vostè el nombre ideal de no-afiliats apuntats al cens?

Entre 150 i 200 hauria estat una xifra òptima.

El partit farà autocrítica d'aquests resultats?

Sí, però tot això no s'analitzarà fins que no acabi el procés. També cal tenir en compte que una cosa que ha perjudicat molt l'elaboració del cens han estat les dates. En tot cas, ens falta una dada molt important, i és que a part d'aquestes 80 persones que han fet l'esforç per inscriure's, i que per tant ja es dona per suposat que aniran a votar, també s'hau-

Alexandre Rossell, aquest divendres a Escaldes-Engordany.

XAVIER PUJOL

rà de veure el grau d'abstenció que hi haurà entre la militància. I això no es podrà valorar fins que no acabi tot, evidentment.

Esperaven, arran de la crisi, trobar més adeptes a la formació entre persones desencantades amb el neoliberalisme?

És cert que la situació social que viu Andorra hauria de fer pensar que les nostres posicions tindrien més ressó. Però és clar, també és veritat que el PS ha patit una escissió i que la situació orgànica era força dolenta. El partit ha passat una època molt convulsa. Ara, per sort, la formació ja està pacificada i comencem a aixecar-nos.

Sobre la seva candidatura, es veu guanyador?

Evidentment, si em presento a les primàries és per guanyar, però sóc conscient que Pere López n'és el secretari general, ha estat ministre de Finances i té una posició en el partit que jo no tinc. El favorit és ell. També hi ha molta gent que diu que això és una comèdia que ha muntat el partit. Però no és cert, jo intentaré guanyar.

I què el va impulsar a presentar-se?

Per davant de tot, volia reivindicar el paper dels militants de base, que moltes vegades són menystinguts pels partits. I sovint els militants valen molt més que els dirigents. Per tant, amb aquesta candidatura vull fer pales que el militant també té dret a opinar i a posicionar-se.

Com definiria la seva línia de pensament respecte a la del seu rival?

Podríem dir que represento la part més esquerrana del partit. Però dit això, tampoc no gosaria posar una etiqueta a Pere López, perquè potser ell surt després dient que és trotskista. Sigui com sigui, crec que hi ha qüestions socials que cal resoldre de ma-

nera urgent. Començant pels sindicats, que ja comença a ser l'hora que a Andorra puguin actuar lliurement. No és normal que en aquest país, al segle XXI, a les empreses privades no hi hagi sindicació. Cal una llei que protegeixi el lliure exercici del sindicalisme, perquè fins i tot hi ha mancances en aquest aspecte entre els treballadors públics. No hi ha dret de vaga ni convenis col·lectius.

Quins altres aspectes socials el preocupen?

Crec que, per exemple, caldria explicar què passa amb els centenars de famílies que van a Càritas assíduament. Fer un estudi del que està passant, de quina és la situació social real del país. És clar que hi ha molta pobresa a Andorra, però també que és un fenomen molt amagat i que cal treure a la llum pública. D'altra banda, també seria imprescindible apujar el salari mínim.

Ho veu possible?

Les empreses no en volen ni sentir a parlar, però contínuament estan acomiadant treballadors amb una certa antiguitat per

substituir-los per empleats nous, als quals paguen el salari mínim. Per tant, tenen capacitat per incrementar aquest salari mínim. No s'arruïnaran per això.

El PS s'ha postulat recentment a favor d'un referèndum sobre el Copríncipat. Apostaria per canviar el model d'Estat?

Ja fa nou anys que vaig presentar una ponència al partit en què demanava la supressió de la figura del Copríncep episcopal. Malgrat que ja he dit en diverses ocasions que, personalment, sóc republicà, crec que aquest tema l'hauríem de discutir tots els militants en un congrés. En tot cas, ho ha de decidir el partit en conjunt, no la direcció.

Sense aquests canvis, però, es faria molt difícil legislar sobre determinades qüestions...

Jo tinc clara la meua opció: si guanyés les primàries i tingués majoria al Consell després de les eleccions generals, faria la llei del matrimoni i la llei d'avortament sense tenir en compte, prèviament, els posicionaments del Copríncep episcopal. Una vegada fetes aquestes lleis, que el copríncipat es defineixi. Però caldria aprovar-les sense cap por de tenir una fricció amb el bisbe d'Urgell. En aquest cas no caldria ni referèndum sobre el copríncipat: ell mateix plegaria. El que no podem fer és autocensurar-nos per no posar el Copríncep en un problema.

Creu que aquesta por ha frenat DA en algunes reformes?

És clar. DA ha anomenat *unió civil* al matrimoni homosexual i ni tan sols s'ha plantejat despenalitzar l'avortament en els tres supòsits bàsics, per no molestar el Copríncep. Estic convençut que si no fos pel bisbe, els demòcrates haurien tirat endavant les dues lleis, però no ho van fer per por d'un conflicte institucional. En un Estat de dret no pots estar pendent de les opinions d'una persona a la qual no ha escollit ningú.

Considera que el Copríncep episcopal acabarà abdicant per voluntat pròpia?

En tot cas, arribarà un moment en què es farà incompatible ser bisbe i ser cap d'un Estat democràtic.